

Sultanım

— *mustafa-arif* · 14 Mart 2011

Sana yazıyorum Sultanım,
Dilim şimdi ezber-i sükuta alışmış.
Diller orucunu açmış,
Ben dillere seni bozuyorum.
Yüzüne bir bakış adıyorum,
Bir ömürlük bakış nakşolsun güzelliğine zülfünün,
Ki zülûf kıskanır bu güzelliği heybetinden aşkının.
Sana yazıyorum Sultanım,
Ben senin nazına adıyorum gönlümün tüm makamlarını.
Makamlarda katreler dökülüyor,
Her biri kainata serpilene su,
Su ki od-i yürek misali.
Yüzleri alev alev,
Dilleri güneşe dönmüş bir tomurcuk açılan goncalar güzelliğinden serseri.
Ezan çiçekleri edep misali,
Sana dönüyor gecesi aşıkların.
Sana adıyorum,
Gecemi sana bir düşlük meşk adıyorum Sultanım.
Zorlarda zihinler,
İzan sır erdiremez bu meşke,
O meşki sana yazıyorum Sultanım.
Aşkla gelmek kapına,
aşkın anlamlandığı divandan girmek
öylece.
Yıldız iken uzaklığın dokunmak sana,
seyre dalmak öylece,
bir asır..
Şimali seçmek,
en parlak yıldızda yön vermek gece olan
hisseye, an.
Gece ki yatmışken yatağına,
alem ki serden geçerken
sessizce..
O sere dayayıp gönlünü,
yek uyuyan olmak yüzlerce sene, ah..

Sultanım,
aşk ile vecd eden başın sahibine açarken ellerini
her hece
Seni dilemek server-i veren sahibinden,
gönlüne bir nebze su
dil..
O dile düşen hisse sen!
Su deę'il, sen!
Gel'sen..
Sultanım..